

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
CEZARY BANASIŃSKI**

- **Delegatura w Lublinie**
20-079 Lublin, ul. Dolna 3-go Maja 5
Tel. (0-81) 532-35-31, 532-54-48,
Fax (0-81) 532-08-26
E-mail: lublin@uokik.gov.pl

Lublin, dnia 22 sierpnia 2005 r.

RLU-411-22/04/IM

DECYZJA Nr RLU 27/05

1. Na podstawie art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U z 2003 r. nr 86 poz. 804, zmiany Dz.U z 2003 r. Nr 60 poz. 535, Nr 170 poz. 1652, Dz.U. z 2004 r. Nr 93 poz. 891 i Nr 96 poz. 959) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. nr 18 poz. 172), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego z urzędu, przeciwko Miejskiemu Przedsiębiorstwu Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Ł.,

- **działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:**

uznaje się za praktykę ograniczającą konkurencję i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1 powołanej wyżej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, działanie Miejskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Ł. polegające na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku sprzedaży energii ciepłej, obejmującym obszar miasta Ł., poprzez umieszczenie w umowach sprzedaży ciepła postanowienia stanowiącego podstawę wyliczenia i stosowania opłaty abonamentowej, z tytułu kosztów obsługi handlowej odbiorców, będącej iloczynem liczby należących do nich przyłączy i stawki opłaty abonamentowej z „Taryfy dla ciepła”, zamiast obliczania tejże opłaty na podstawie iloczynu liczby punktów pomiarowych dla obiektów danego odbiorcy i stawki opłaty

abonamentowej, oraz **stwierdza się zaniechanie jej stosowania** od miesiąca marca 2004 r.

2. Na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U z 2003 r. nr 86 poz. 804, zmiany Dz.U z 2003 r. Nr 60 poz. 535, Nr 170 poz. 1652, Dz.U. z 2004 r. Nr 93 poz. 891 i Nr 96 poz. 959) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. nr 18 poz. 172), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego z urzędu, przeciwko Miejskiemu Przedsiębiorstwu Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Ł.,

– **działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:**

nie stwierdza się stosowania praktyk ograniczających konkurencję, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1 powołanej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów polegających na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku sprzedaży energii cieplnej, obejmującym miasto Ł., poprzez stosowanie przez Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Ł., wobec odbiorców przekraczających zamówioną moc cieplną, a więc za pobieranie ciepła niezgodnie z umową, opłat w wysokości obliczonej na podstawie dwukrotności cen i stawek opłat, określonych w „Taryfie dla ciepła”.

3. na podstawie art. 101 ust. 1 pkt 1 powołanej wyżej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **nakłada się** na Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Ł. **karę pieniężną** w wysokości 23133 złotych (dwadzieścia trzy tysiące sto trzydzieści trzy złote), płatną do budżetu Państwa.

Uzasadnienie:

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej Prezesem UOKiK lub organem antymonopolowym) wszczął z urzędu, w dniu 13.12.2004 r. postępowanie antymonopolowe, w związku z podejrzeniem nadużywania przez Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Ł., pozycji dominującej na rynku dostaw energii ciepłej w Ł., polegającego na narzucaniu nieuczciwych warunków sprzedaży energii ciepłej, co może stanowić naruszenie art. 8 ust. 2 pkt 1 przywołanej na wstępie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Postępowanie antymonopolowe zostało poprzedzone postępowaniem wyjaśniającym.

Postępowanie wyjaśniające prowadzone było przez UOKiK w Warszawie, w związku z zawiadomieniem złożonym przez Prokuratora Okręgowego w Ł.. Wstępnie celem postępowania, wszczętego na podstawie art. 43 ust. 1 i 2 pkt 1a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (aktualnie jest to przepis art. 43 ust. 1 i 2 pkt 2) było ustalenie, czy nie miało miejsca, na skutek działań Miejskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Ł. (zwanego dalej MPEC) naruszenie zbiorowych interesów konsumentów, poprzez nie wypełnienie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji. W materiałach dostarczonych przez Prokuraturę Okręgową w Ł. znalazły się zarzuty nieudzielania odbiorcom energii ciepłej właściwej informacji odnośnie potrzebnej mocy zamówionej, manipulowanie danymi dotyczącymi wielkości mocy zamówionej, sprzedaż energii ciepłej w oparciu o niezgodne z prawem umowy. Akta postępowania wyjaśniającego w postaci materiałów z Prokuratury i wyjaśnień MPEC zostały przekazane do UOKiK – Delegatura w Lublinie, celem dalszego prowadzenia sprawy. W związku z ustaleniem, na podstawie przekazanych do Delegatury UOKiK materiałów, że sprawa może mieć charakter antymonopolowy, zostały w ramach tego samego postępowania wyjaśniającego zebrane także informacje, które mogły świadczyć o narzucaniu przez MPEC Sp. z o.o. nieuczciwych warunków umów. Po przeprowadzonej analizie zgromadzonych danych organ antymonopolowy uznał więc, że wskazane jest podjęcie dalszych działań w ramach postępowania wyjaśniającego, zmierzających do ustalenia, czy:

- zasadne jest wszczynanie postępowania w zakresie ochrony zbiorowych interesów konsumentów (indywidualnych odbiorców energii ciepłej w Ł.) w kontekście ilości osób dotkniętych ewentualnymi naruszeniami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez MPEC;

- zasadne jest wszczynanie postępowania antymonopolowego w związku ze stosowaniem przez MPEC praktyk polegających na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku poprzez narzucanie nieuczciwych warunków (cen) sprzedaży energii cieplnej;
- przedsiębiorcy (odbiorcy strategiczni), wobec których miała nastąpić dezinformacja, zgodnie z informacjami Prokuratury, w zakresie niezbędnej wielkości mocy zamówionej, są świadomi możliwości żądania wszczęcia postępowania antymonopolowego i czy w ogóle są zainteresowani wszczęciem takiego postępowania.

Postępowania wyjaśniające, prowadzone przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 43 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów są prowadzone „w sprawie” i nie rozstrzygają o interesach stron. Często służą one wstępnej selekcji spraw. Postępowanie wyjaśniające, które poprzedziło postępowanie antymonopolowe, zakończone niniejszą decyzją, miało właśnie taki charakter. Materiał zebrany w jego trakcie przesądził o postawieniu MPEC zarzutów o charakterze antymonopolowym, a nie z zakresu ochrony zbiorowych interesów konsumentów, który był początkowo przedmiotem ustaleń postępowania wyjaśniającego.

Na podstawie dokonanych w toku postępowania wyjaśniającego ustaleń Prezes UOKiK wszczął z urzędu, w dniu 13.12.2004 r. postępowanie antymonopolowe przeciwko MPEC, formułując zarzut stosowania w umowach z odbiorcami energii cieplnej nieuczciwych zapisów dotyczących warunków sprzedaży tejże energii, co może stanowić naruszenie art. 8 ust. 2 pkt 1 przywołanej na wstępie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a mianowicie:

- dostawca formułuje w umowach sprzedaży ciepła obowiązek (§ 4 pkt 1c) uiszczania opłaty abonamentowej, która jest naliczana od każdego przyłącza (budynku),
- odbiorcy ciepła są narażeni (§ 8 umów sprzedaży ciepła), w przypadku przekroczenia mocy zamówionej zastosowaniem wobec nich stawek w podwójnej wysokości.

MPEC ustosunkowując się do wszczęcia postępowania antymonopolowego podtrzymał swój pogląd wyrażany w korespondencji z Prezesem UOKiK w trakcie postępowania wyjaśniającego. Uznał mianowicie, że miał prawo uzależnienia opłaty abonamentowej od ilości przyłączy (budynków). W wyjaśnieniach MPEC wskazał, że jego zdaniem,

co ma wynikać z § 35 ust. 1 rozporządzenia z 12.10.2000 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie ciepłem (Dz.U. Nr 96 poz. 1053), wysokość, rodzaje opłat i podstawy ich stosowania są ustalone w umowie sprzedaży ciepła i jest to normą. Natomiast jeśli taka umowa nie stanowi inaczej, mają mieć zastosowanie rozwiązania określone w powołanym rozporządzeniu, zgodnie z § 35 ust. 2 tegoż. MPEC uznał, że skoro w umowach sprzedaży ciepła przez niego stosowanych jest inne niż ustawowe określenie wysokości opłaty abonamentowej, to właśnie ustalenie wielkości tej opłaty znajdujące się w umowie ma pierwszeństwo. W umowie sprzedaży ciepła wskazany wyżej przepis pozwalał zdaniem MPEC na umieszczenie dowolnych zapisów regulujących sposób ustalania wysokości opłat za ciepło (w tym opłaty abonamentowej). MPEC stoi na stanowisku, iż dyspozytywność § 35 ust. 2 nie jest ograniczona brzmieniem przepisu § 33 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń (...). Dostawca ciepła wyraził pogląd, że odbiorcy zasilani z węzła grupowego, z którego ciepło jest doprowadzane do ich budynków, powinni opłacać pełny abonament. MPEC wskazał także, że opłata abonamentowa jest ekwiwalentem za tzw. handlową obsługę odbiorców (m.in. dokonywanie odczytów liczników i wystawianie faktur). W trakcie dalszego postępowania MPEC wyraził pogląd, że uzależnianie wysokości abonamentu od liczby przyłączy jest generalnie korzystne wyłącznie dla odbiorcy.

W odniesieniu do kwestii zapisu umownego, pozwalającego na naliczanie podwójnej opłaty wobec odbiorców ciepła przekraczających moc zamówioną, MPEC także podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w postępowaniu wyjaśniającym. Zdaniem dostawcy ciepła przekroczenie mocy zamówionej jest niedotrzymaniem warunków umowy. MPEC powołał się przy tym na obowiązujące w rozpatrywanym okresie rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 11 sierpnia 2000 r. w sprawie szczegółowych warunków przyłączania podmiotów do sieci ciepłowniczych, obrotu ciepłem, świadczenia usług przesyłowych, ruchu sieciowego i eksploatacji sieci oraz standardów jakościowych obsługi odbiorców (Dz.U. Nr 72 poz. 845), w którym (§ 12 ust. 8 lit a) przekroczenie mocy zamówionej jest zakwalifikowane jako niedotrzymanie warunków umowy. W takim zaś przypadku wg MPEC może mieć zastosowanie przepis § 45 ust. 2 powoływanego rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie ciepłem (...). Przepis ten umożliwia obciążenie odbiorcy opłatami w podwójnej wysokości, jeśli ciepło jest pobierane niezgodnie z warunkami określonymi w umowie.

MPEC zakwestionował, po zapoznaniu się z materiałem dowodowym zebrany w sprawie, możliwość rozpatrywania przez Prezesa UOKiK

zarzucanych mu praktyk w kontekście przepisu art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Jego zdaniem ceny jakie stosuje nie są dowolne, ale wynikają z zatwierdzonych przez Prezesa URE taryf dla ciepła. Ponadto MPEC stanął na stanowisku, że kwestionowane przez organ antymonopolowy zapisy, dotyczące opłaty abonamentowej, nie są już od dawna (dłużej niż 1 rok przed wszczęciem postępowania antymonopolowego) przez niego stosowane, a więc powinno mieć w przedmiotowej sprawie zastosowanie przedawnienie.

Materiał dowodowy, zgromadzony w trakcie postępowania wyjaśniającego został w całości, ze względu na przeplatanie się materii związanej z zarzutami naruszenia przez MPEC zbiorowych interesów konsumentów i materiałów związanych z zarzutem stosowania praktyk ograniczających konkurencję, włączony postanowieniem do postępowania antymonopolowego.

W toku postępowania antymonopolowego przystąpił do niego na podstawie art. 188 k.p.a. w zw. z art. 2 i 3 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze, na prawach strony Prokurator Okręgowy w Ł.. Prokurator podtrzymał zarzuty zawarte w swoim piśmie z dnia 3.03.2004 r., będącym bezpośrednią przyczyną wszczęcia postępowania wyjaśniającego przez organ antymonopolowy. W zakresie objętym niniejszym postępowaniem antymonopolowym zarzuty te dotyczyły dostarczania przez MPEC ciepła w oparciu o umowy niezgodne z obowiązującym prawem, tj. zawierające zapis pozwalający na narzucenie odbiorcom pobierającym ciepło za pośrednictwem węzłów grupowych pełnej stawki opłaty abonamentowej oraz zapis umożliwiający narzucenie opłat w podwójnej wysokości za dostarczone ciepło, w związku z przekroczeniem przez odbiorcę zamówionej mocy cieplnej.

Prezes UOKiK ustalił, co następuje:

MPEC zaopatruje w energię cieplną odbiorców na terenie miasta Ł.. Organ antymonopolowy ustalił, jakiego kręgu konsumentów mogły dotyczyć działania MPEC, mające polegać na dezinformowaniu przez dostawcę energii odnośnie koniecznej wielkości mocy zamówionej, co było przedmiotem skargi Prokuratora Okręgowego w Ł.. Energia cieplna jest dostarczana do 158 odbiorców indywidualnych, z których część prowadzi działalność gospodarczą w lokalach użytkowych, a więc nie są oni konsumentami. Organ antymonopolowy ustalił, że przeciętna wielkość mocy zamówionej, dla odbiorcy indywidualnego na terenie Ł. wynosiła w 2003 r. 10,2 kW (0,0102 MW), a w 2004 r. 10 kW (0,0100MW). W celu miarodajnej oceny, czy wskazana wielkość mocy zamówionej może być zawyżona, co miałyby spowodować działania MPEC, polegające na

udzielaniu nierzetelnej informacji konsumentom, Prezes UOKiK przeprowadził badania porównawcze. Badania te objęły siedmiu przedsiębiorców zajmujących się dostarczaniem energii ciepłej w większych miastach, położonych na obszarze o podobnych warunkach klimatycznych (Białystok, Lublin, Suwałki, Chełm, Zamość, Ostrołęka i Biała Podlaska). Ustalono, że średnie wielkości mocy zamówionej, energii sprzedawanej dla odbiorców indywidualnych, kształtują się od 7,2 kW do 14,8 kW, a średnia ogółem dla tych ośrodków wynosi 11,78 kW, czyli jest znacznie większa niż taka sama wielkość obliczona dla Ł..

W odniesieniu do zarzutu stosowania przez MPEC zakazanych praktyk polegających na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku poprzez narzucanie nieuczciwych warunków sprzedaży energii ciepłej organ antymonopolowy zebrał wzory umów oraz kopie zawartych umów sprzedaży energii ciepłej przez MPEC, za lata 2003 i 2004. Organ antymonopolowy przeanalizował umowy sprzedaży energii ciepłej MPEC, zawierane w 2003 i 2004 roku. Zarówno w umowach zawieranych z osobami fizycznymi (konsumentami), jak i przedsiębiorcami, i innymi jednostkami organizacyjnymi znalazły się zapisy kwestionowane przez Prokuratora, będące następnie przyczyną wszczęcia postępowania antymonopolowego z urzędu. Przepis § 4 ust. 1 pkt c umów nakłada bowiem na odbiorców ciepła obowiązek regulowania opłaty abonamentowej, która stanowi iloczyn liczby przyłączy (budynków) i stawki opłaty abonamentowej. Z kolei przepis § 8 ust. 4 tychże umów odnosi się do sytuacji przekroczenia przez odbiorcę ciepła mocy zamówionej. W takim przypadku opłaty i stawki dotyczące przekroczonej mocy zamówionej zostają naliczone w podwójnej wysokości. Oprócz umów sprzedaży energii ciepłej przez MPEC organ antymonopolowy przeanalizował w kontekście stosowanej opłaty abonamentowej także obowiązującą w 2003 r. Taryfę dla ciepła MPEC. W Taryfie ustalona jest wielkość stawki opłaty abonamentowej, wyrażona w jednostce: zł/punkt pomiarowy/m-c, i wynosi 12,50 zł.

Organ antymonopolowy ustalił też, że MPEC zwrócił się (po rozpoczęciu czynności wyjaśniających przez Prokuraturę Okręgową w Ł.) do Urzędu Regulacji Energetyki Wschodni Oddział Terenowy w Lublinie z prośbą o ocenę konkretnego stanu faktycznego, w którym to 33 odbiorców było zaopatrywanych z jednego grupowego węzła ciepłego (ul. Legionów 50 w Ł.), z jednym urządzeniem pomiarowym. Prezes URE wydał zalecenie wystawienia faktur korygujących dla wskazanych wyżej odbiorców ciepła, wskazując, że każdy z nich powinien ponosić 1/33 część opłaty abonamentowej, a nie całą taką opłatę. W następstwie czego MPEC skorygowało przedmiotowe faktury, a także inne wystawione w podobnym stanie faktycznym (jeden punkt pomiarowy, a wielu odbiorców). MPEC wystawił w sumie 1015 faktur korygujących, na kwotę netto równą 10746,92 zł.

Wskazane wyżej kwestie sporne w umowach sprzedaży ciepła były, w rozpatrywanym przez Prezesa UOKiK okresie, regulowane przez przepisy rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 12 października 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie ciepłem (Dz.U. Nr 96 poz. 1053).

W odniesieniu do kwestii wyliczania opłaty abonamentowej istotne są przepisy § 33 pkt 6 powołanego rozporządzenia, w brzmieniu: *„miesięczna rata opłaty abonamentowej, pobierana w każdym miesiącu, stanowi iloczyn punktów pomiarowych i 1/12 stawki opłaty abonamentowej dla danej grupy taryfowej”* oraz, odnoszący się do przypadku szczególnego – grupowy węzeł cieplny obsługujący obiekty więcej niż jednego odbiorcy - § 35 ust. 2 pkt 3 tegoż rozporządzenia, w brzmieniu: *„miesięczne raty opłaty abonamentowej, pobierane od odbiorców w każdym miesiącu, stanowią iloczyn liczby punktów pomiarowych dla obiektów danego odbiorcy oraz 1/12 stawki opłaty abonamentowej dla danej grupy taryfowej”*. Regulacja ta ma zastosowanie, o ile, zgodnie z § 35 ust. 2, *„umowa nie stanowi inaczej”*. Zakres swobody w konstruowaniu umów dostawy ciepła jest ograniczony brzmieniem § 7 ust. 2 pkt 4, tj. *„Taryfa wytwórcy i dystrybutora ciepła zawiera: stawki opłat abonamentowych – wyrażone w złotych za punkt pomiarowy”*.

W odniesieniu do kwestii narzucania odbiorcom ciepła przekraczających zamówioną moc cieplną stawek w podwójnej wysokości jest istotny z kolei przepis § 45 ust. 2 powołanego rozporządzenia, w brzmieniu: *„W przypadku gdy ciepło jest pobierane niezgodnie z warunkami określonymi w umowie, przedsiębiorstwo energetyczne może obciążyć odbiorcę opłatami w wysokości obliczonej na podstawie dwukrotności cen i stawek opłat, określonych w taryfie dla danej grupy taryfowej”*. Z kolei w § 45 ust. 4 znajduje się uregulowanie o treści: *„Przekroczenie zamówionej mocy cieplnej z powodu zwiększenia przez odbiorcę natężenia przepływu nośnika ciepła powyżej obliczeniowego natężenia przepływu stanowi podstawę do ustalania przez przedsiębiorstwo energetyczne opłat za zamówioną moc cieplną w wysokości wynikającej z tego przekroczenia...”*. W dacie wydania niniejszej decyzji obowiązuje (weszło w życie z dniem 9.09.2004 r.) nowe rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 30 lipca 2004 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie ciepłem (Dz.U. Nr 184 poz. 1902). W rozporządzeniu tym brak w ogóle odpowiednika § 45 ust. 4 z rozporządzenia uprzednio obowiązującego, co oznacza, że moc zamówioną może ustalać wyłącznie odbiorca ciepła. W nowym rozporządzeniu znajduje się zaś odpowiednik przepisu zawartego w § 45 ust. 2 (jest to aktualnie § 44 ust. 2 i 4), pozostawiający możliwość obciążenia odbiorcy dwukrotnością opłat z tytułu pobierania ciepła niezgodnie z umową. Wskazane wyżej nowe

rozporządzenie nie zawiera żadnych uregulowań dotyczących opłat abonamentowych.

W toku postępowania antymonopolowego uzyskano stanowisko Prezesa URE odnośnie możliwości zakwalifikowania pobierania przez odbiorcę ciepła z przekroczeniem mocy zamówionej, jako niezgodnego z umową. W umowach stosowanych przez MPEC przepis dotyczący opłat z tytułu przekroczenia mocy zamówionej (§ 8 pkt 4 umów sprzedaży ciepła) nie jest usytuowany w ramach przepisu zawartego w § 7 umów sprzedaży ciepła, ustalającego odpowiedzialność odbiorcy za nielegalny pobór energii cieplnej. Mogłoby to oznaczać, że fakt przekroczenia przez odbiorcę mocy zamówionej nie kwalifikuje się jako pobieranie ciepła w sposób nielegalny. Z drugiej strony wspomniany § 8 pkt 4 ustala opłatę za przekroczenie mocy zamówionej w podwójnej wysokości, a więc tak jak zezwala § 45 ust. 2 powołanego rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń (...), dotyczący poboru ciepła niezgodnie z warunkami określonymi w umowie. Prokurator Okręgowy w Ł., w swoich pismach do organu antymonopolowego nie zgodził się z tezą stawianą przez MPEC, że zapis o możliwości obciążania odbiorcy ciepła podwójnymi opłatami z tytułu przekroczenia mocy zamówionej jest zgodny z prawem. Wskazał on na konieczność łącznej interpretacji przepisów zawartych w § 38, 42 i 45 powołanego rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń (...). W związku z powyższym zaistniała kwestia, czy pobór ciepła z przekroczeniem mocy zamówionej można uznać za niezgodny z umową. W szczególności istotne było ustalenie, czy można przepis § 45 pkt 4 powołanego rozporządzenia traktować jako przepis szczególny wobec § 45 pkt 2, a więc czy sytuacji przekroczenia mocy zamówionej dotyczy generalny przepis odnoszący się do pobierania ciepła niezgodnie z umową (opłaty w podwójnej wysokości), czy też przepis szczególny, umożliwiający obciążenie odbiorcy opłatą wynikającą z wielkości tego przekroczenia. Do wyjaśnienia pozostała także sprawa interpretacji znaczenia i wzajemnego usytuowania przepisów § 33 pkt 6 powołanego rozporządzenia, określającego co stanowić ma miesięczną ratę opłaty abonamentowej (iloczyn liczby punktów pomiarowych i 1/12 stawki opłaty abonamentowej dla danej grupy taryfowej) oraz § 35 pkt 2 (zezwalającego na określenie opłat w umowie).

Prezes URE przedstawiając swoje stanowisko (niewiązującą interpretację przepisów) wyjaśnił, że:

- przepis § 33 powołanego rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz

zasad rozliczeń (...) ustala zasadę, że opłatę abonamentową ustala się na podstawie iloczynu liczby punktów pomiarowych i 1/12 stawki opłaty abonamentowej z taryfy i jest to jedyny rodzaj opłaty abonamentowej, jaka może być pobierana;

- przepis § 35 ust. 2 pkt 3 tegoż rozporządzenia w części wstępnej pozwala na umieszczenie w umowie sprzedaży ciepła, zapisów regulujących sposób ustalania wysokości opłat za ciepło, natomiast nie zezwala na zmianę rodzaju opłat;
- przepis § 38 tegoż rozporządzenia określa sposób ustalania opłat za ciepło w okresie, w którym stwierdzono niedotrzymywanie przez odbiorcę warunków umowy;
- przepis § 45 ust. 2 tegoż rozporządzenia daje podstawę do zastosowania opłaty o charakterze sankcyjnym, niezależnie od opłaty ustalonej na podstawie w/w przepisu § 38 za pobrane faktycznie ciepło;
- przepis § 45 ust. 4 rozporządzenia daje dostawcy ciepła podstawę do przyjęcia wysokości opłat za zamówioną moc cieplną na przyszłość, od miesiąca następnego po tym, w którym naruszone zostały warunki umowy przez przekroczenie mocy zamówionej) przez odbiorcę.

Prezes URE wskazał, że fakt przekroczenia przez odbiorcę mocy zamówionej (określonej w umowie) jest pobieraniem ciepła niezgodnie z warunkami zawartej umowy sprzedaży ciepła. Natomiast w odniesieniu do kwestii sposobu ustalenia przez dostawcę ciepła opłaty abonamentowej Prezes URE stanął na stanowisku, że jej wielkość nie może być dowolnie określana w umowie. Przepis § 35 ust. 2 rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń (...) w części wstępnej pozwala na umieszczenie w umowie sprzedaży ciepła zapisów regulujących sposób ustalania wysokości opłat za ciepło, natomiast nie zezwala na zmianę rodzaju opłat, a więc mechanizm ustalania opłaty abonamentowej, wskazany w § 33 pkt 6 oraz w § 35 ust. 2 pkt 3, musi być zachowany.

Z wyjaśnień Prezesa URE wynika, że każdorazowe zwiększenie obliczeniowego natężenia przepływu nośnika ciepła skutkuje zwiększeniem poboru ciepła przez odbiorcę. Organ antymonopolowy ustalił na podstawie brzmienia przepisu § 38 ust. 1 pkt 2a, że przekroczenie dopuszczalnych odchyień w poborze energii cieplnej skutkuje pobieraniem ciepła przez odbiorcę niezgodnie z warunkami umowy.

W trakcie postępowania wyjaśniającego organ antymonopolowy ustalił przedsiębiorców, którzy mogliby być dotknięci zakazanymi praktykami ze strony MPEC. Organ antymonopolowy wystosował w

związku z tym do Spółdzielni Mieszkaniowej „Perspektywa” w Ł., Ł-skiej Spółdzielni Mieszkaniowej oraz Miejskiego Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej ZB w Ł. pisma informujące o możliwości złożenia przez tych przedsiębiorców wniosków o wszczęcie postępowania antymonopolowego. Takie postępowanie mogłoby dotyczyć sposobu ustalania wielkości mocy zamówionej. Wymienieni przedsiębiorcy są bowiem największymi (strategicznymi) odbiorcami energii cieplnej od MPEC oraz stosowany wobec nich był specjalny tryb zawierania umów sprzedaży ciepła i określania mocy zamówionej (zawieranie porozumień). Przedsiębiorców tych organ antymonopolowy poinformował, że jedynie sformalizowane postępowanie administracyjne, kończące się decyzją mogłoby ostatecznie rozstrzygnąć sprawę. Wskazani przedsiębiorcy nie złożyli formalnych wniosków o wszczęcie postępowania antymonopolowego i nie podjęli w tym zakresie żadnego kontaktu z organem antymonopolowym. Prezes UOKiK uznał za niecelowe więc wszczynanie postępowania w powyżej wskazanym zakresie, w sytuacji, kiedy miałyby być ono prowadzone wbrew woli głównych podmiotów zainteresowanych w sprawie. Nie jest zadaniem organu antymonopolowego ingerowanie w stosunki gospodarcze, gdy żadna ze stron nie widzi takiej potrzeby, tym bardziej, że uczestnicy obrotu dysponują profesjonalną obsługą prawną i mają świadomość kroków prawnych, jakie są możliwe do podjęcia. Dodatkowym argumentem, uzasadniającym stanowisko Prezesa UOKiK, jest fakt zawierania w przeszłości porozumień pomiędzy dostawcą energii cieplnej, a jej głównymi odbiorcami, sprowadzających się do obopólnych ustępstw (z jednej strony – pozostawienie mocy zamówionej na niezmiennym poziomie, a z drugiej pozostawienie niezmiennych cen ciepła). Ponadto z danych uzyskanych w trakcie postępowania wyjaśniającego wynikało, że nie zaistniała w tym przypadku przesłanka narzucenia nieuczciwych warunków umów, z powodu istniejącego, zagwarantowanego w powołanym rozporządzeniu w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf (...) uprawnienia każdego odbiorcy ciepła do samodzielnego określenia wielkości mocy zamówionej.

Prezes UOKiK zważył, co następuje:

Art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów określa m.in. jako praktykę ograniczającą konkurencję działanie polegające na nadużyciu pozycji dominującej na rynku przez bezpośrednio lub pośrednio narzucanie nieuczciwych warunków zakupu towarów. Przy czym, zgodnie z art. 1 ust. 2 powołanej ustawy działania Prezesa UOKiK nakierowane są na przeciwdziałanie praktykom, które wywołują lub mogą wywoływać negatywne skutki w zakresie stanu konkurencji. Ochrona

konkurencji jest zaś podejmowana w interesie publicznym, służy bowiem zarówno przedsiębiorcom, jak i konsumentom. Zastosowanie wobec MPEC przepisów ustawy antymonopolowej jest związane z ochroną przez Prezesa UOKiK interesu publiczno-prawnego. Zarzucona MPEC praktyka narzucenia nieuczciwego warunku sprzedaży energii ciepłej ma charakter eksploatacyjny i jest skierowana przeciwko wszystkim odbiorcom ciepła na rynku właściwym. Skierowanie praktyki wobec wszystkich uczestników rynku po stronie popytowej oznacza, że niewątpliwie działaniami MPEC dotknięty jest szerszy krąg osób, przedsiębiorców i innych podmiotów. Możliwość stosowania tejże praktyki wynika z siły rynkowej MPEC, będącej rezultatem funkcjonowania na rynku jako monopolista sieciowy. Organ antymonopolowy w pełni zgadza się w tym przypadku z tezą wysuniętą w piśmiennictwie („Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów – komentarz” E. Modzelewska-Wąchal), że dla naruszenia interesu publiczno-prawnego w takim stanie faktycznym wystarczające jest dowolne nadużycie siły rynkowej w relacjach ze słabszymi uczestnikami rynku, co też miało miejsce w rozpatrywanej sprawie. W orzecznictwie SOKiK pojęcie interesu publicznego utrwaliło się jako dotyczące interesu ogółu, a nie określonej grupy, czy też indywidualnego podmiotu (tak w orzeczeniach: wyrok z 28.05.2001 r. sygn. XVII Ama 82/00, wyrok 6.06.2001 r. sygn. Ama 78/00). W przedmiotowej sprawie wszyscy odbiorcy ciepła stanowią grupę, nie mającą przy tym charakteru zamkniętego.

Aby stwierdzić, że działania danego przedsiębiorcy wyczerpują w tym przypadku znamiona praktyki ograniczającej konkurencję, niezbędne jest wykazanie spełnienia przez niego wszystkich przesłanek określonych w/w przepisem ustawy, a mianowicie:

- posiadanie przez danego przedsiębiorcę pozycji dominującej na rynku,
- bezpośrednio lub pośrednio narzucanie warunków zakupu, albo sprzedaży towarów,
- **nieuczciwy charakter narzuconych warunków.**

Będąc monopolistą sieciowym w zakresie dostaw energii ciepłej MPEC zajmuje tym samym na lokalnym rynku w Ł. pozycję dominującą. Pod względem geograficznym rynek ten wyznacza zasięg instalacji, którymi MPEC dostarcza do odbiorców czynnik grzewczy, natomiast pod względem przedmiotowym rynek stanowi sprzedaż (dystrybucja) energii ciepłej. Rynkiem właściwym w sprawie jest więc dostawa energii ciepłej przez MPEC dla odbiorców na terenie Ł.. Działalność MPEC polegająca na wytwarzaniu i przesyłaniu energii ciepłej w przedmiotowym postępowaniu nie była oceniana.

MPEC jest monopolistą sieciowym w zakresie dostaw ciepła na terenie Ł., posiada tym samym niekwestionowaną przewagę kontraktową nad swoimi odbiorcami. Stosowane są przez niego jednolite umowy sprzedaży energii cieplnej. Kwestionowanie przez Prezesa UOKiK zapisów umowy stosowanej przez MPEC oznacza, że chodzi w niniejszym przypadku o bezpośrednie, wynikające z zapisów umowy na sprzedaż ciepła, narzucenie warunków sprzedaży towaru, jakim jest energia cieplna. MPEC nie przedstawił dowodów, że umowy te podlegają jakimkolwiek negocjacjom, w zakresie warunków tam umieszczonych, oprócz, co oczywiste ustaleń dotyczących wielkości mocy zamówionej. Kwestionowany przez organ antymonopolowy zapisy umów był stosowany w takiej samej postaci wobec konsumentów i przedsiębiorców. Przedmiotowe umowy sprzedaży ciepła mają charakter zbliżony do umów adhezyjnych. Tym samym zaistniała także przesłanka narzucania przez dominanta warunków umów.

Ad. pkt 1 sentencji decyzji:

Prezes UOKiK nie kwestionuje, wbrew twierdzeniu MPEC, cen jakie ten przedsiębiorca stosuje, dostarczając ciepło dla swoich odbiorców. Organ antymonopolowy nie posiada uprawnień do kwestionowania stawek opłat zawartych w taryfach dla ciepła, zatwierdzonych przez Prezesa URE. Jednakże zgodnie z zapisem art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów może zakwestionować nieuczciwe warunki sprzedaży energii cieplnej. W przedmiotowym postępowaniu za nieuczciwy warunek umowy uznany został zapis uprawniający MPEC do odniesienia wspomnianej stawki opłaty abonamentowej, w przypadku węzłów grupowych, do poszczególnych przyłączy (budynków), a nie do punktów pomiarowych. Pobieranie pełnej stawki opłaty abonamentowej od odbiorców zasilanych ciepłem z węzłów grupowych, gdzie funkcjonuje jeden układ pomiarowy, stanowi nadużycie pozycji dominującej na rynku. W podobnym stanie faktycznym Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Antymonopolowy (obecnie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów) orzekł (wyrok z 17.04.2002 r. XVII Ama 58/2001), że dostawca stosuje zakazane praktyki monopolistyczne. Zakazane zostały mianowicie praktyki monopolistyczne polegające na pobieraniu opłaty abonamentowej od każdego odbiorcy, z którym dostawca ciepła zawarł umowę, a który korzysta wspólnie z innymi odbiorcami z tego samego przyłącza, co powoduje zwielokrotnienie pobieranej stawki opłaty abonamentowej. Zakazany charakter działania MPEC jest tym bardziej oczywisty, że na gruncie obowiązującego w dacie stosowania przez MPEC zarzucanej

praktyki powołanego rozporządzenia z dnia 12.10.2000 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń (...) dostawca ciepła nie mógł w sposób dowolny ustalić warunków stosowania stawki opłaty abonamentowej. Warunki nałożenia opłat abonamentowych, ustalone w § 33 ust. 6 powołanego rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń (...) ustalają jeden rodzaj opłaty abonamentowej: jest ona mianowicie równa iloczynowi liczby punktów pomiarowych i 1/12 stawki opłaty abonamentowej z taryfy. Uregulowanie zawarte w § 35 ust. pkt 3 powołanego rozporządzenia umożliwia ustalenie w umowie innego sposobu ustalenia przedmiotowej opłaty, ale nie jej rodzaju. Oznacza to, że dostawca ciepła nie może narzucić innego rodzaju opłaty niż wynikająca z iloczynu ilości punktów pomiarowych i stawki opłaty z taryfy. Wniosek ten potwierdza z pewnością fakt, iż przepis § 7 ust. 2 pkt 4 w/w rozporządzenia stwierdza, iż taryfa dla ciepła zawiera stawki opłat abonamentowych – wyrażone w złotych za punkt pomiarowy. Oznacza to, że zasadniczym punktem odniesienia do stosowania stawki abonamentowej musi być liczba urządzeń pomiarowych obsługujących danego odbiorcę lub odbiorców. Narzucenie natomiast, jak zrobił to MPEC, stawki opłaty abonamentowej do każdego przyłącza lub budynku nie znajduje uzasadnienia prawnego. Przytoczony wyżej przepis znalazł swoje praktyczne ujęcie w Taryfie dla ciepła MPEC-u. W części 4 Taryfy, w tabeli „Rodzaje oraz wysokość cen i stawek opłat” określenie warunków poboru stawki opłaty abonamentowej jest jasne, jest ona wyrażona w zł/punkt pomiarowy/m-c. Niezależnie od wskazanego stanu prawnego MPEC jako monopolista sieciowy nie może zdaniem organu antymonopolowego, powołując się na zasadę swobody umów, narzucać odbiorcom ciepła warunków gorszych niż ustalone przepisami powołanego rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń (...). Wbrew twierdzeniu MPEC uzależnienie opłaty abonamentowej, dla odbiorców użytkujących dany grupowy węzeł cieplny, od liczby urządzeń pomiarowych jest dla nich korzystniejsze niż uzależnienie tej opłaty od liczby przyłączy (budyneków). Świadczy o tym dokonanie przez MPEC zwrotu odbiorcom ciepła części z opłat abonamentowych pobranych w wysokości wynikającej z przemnożenia stawki tej opłaty przez ilość przyłączy, a nie przez liczbę urządzeń pomiarowych. Zwrot przez MPEC niesłusznie pobranej opłaty abonamentowej, co ustalił organ antymonopolowy w trakcie postępowania, a przede wszystkim fakt zastosowania przez MPEC umów na dostawę energii cieplnej, nie zawierających zakwestionowanego przez Prezesa UOKiK zapisu odnośnie sposobu naliczania opłaty abonamentowej, uzasadniały zakwalifikowanie praktyki MPEC jako zaniechanej. Umowy w nowym brzmieniu MPEC wprowadził w marcu 2004 roku i fakt ten został zweryfikowany przez organ antymonopolowy w przedmiotowym postępowaniu. Element zwrotu części pobranych opłat abonamentowych

został wzięty natomiast pod uwagę przy dokonywaniu wymiaru kary pieniężnej.

Wobec spełnienia przesłanek koniecznych do uznania praktyki za ograniczającą konkurencję i jednoczesnego spełnienia przesłanek do uznania, że zachowanie MPEC przestało naruszać określony w art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy antymonopolowej zakaz, organ antymonopolowy orzekł, jak w pkt 1 sentencji.

Ad. punkt 2 sentencji decyzji:

W odniesieniu do drugiego, zakwestionowanego przez Prezesa UOKiK zapisu umownego, tj. § 8 ust. 4 pozwalającego na naliczanie podwójnej opłaty wobec odbiorców ciepła przekraczających moc zamówioną, należy wykazać zaistnienie dokładnie tych samych przesłanek zastosowania przepisu art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zaistnienie przesłanki posiadania pozycji dominującej i narzucania warunków umów zostały już udowodnione w poprzedzającej części decyzji. Pozostaje do omówienia kwestia, czy narzucone warunki miały charakter nieuczciwych. Organ antymonopolowy podzielił w tym zakresie opinię Prezesa URE odnośnie łącznej wykładni § 38 i § 45 ust. 2 i 4 powołanego rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń (...). Oznacza to, że wskazany § 45 ust. 2 stanowił w trakcie obowiązywania powołanego rozporządzenia podstawowe narzędzie w ręku dostawców energii cieplnej, służące do ich ochrony przed przekraczaniem mocy zamówionej przez odbiorców energii. Taką ochronę zapewniała możliwość zastosowania wobec odbiorców opłaty o charakterze sankcyjnym w wysokości obliczonej na podstawie dwukrotności cen i stawek opłat. Opłata taka stanowić może (jej zastosowanie jest fakultatywne) swoistą karę za okres niezgodnego z umową pobierania energii cieplnej. Natomiast § 45 ust. 4 odnosząc się wyłącznie do możliwości samodzielnego ustalenia wielkości mocy zamówionej przez dostawcę w przyszłości, począwszy od ustalonego okresu niezgodnego z umową pobierania ciepła, nie stanowi alternatywy, czy też przepisu szczególnego względem ust. 2 tegoż przepisu, nie dotyczy bowiem w ogóle okresu pobierania ciepła niezgodnie z umową. Uregulowanie zawarte z kolei w § 38 ust. 1 pkt 2a dotyczy ustalenia opłaty za pobraną faktycznie (w okresie niezgodności z umową) energię. Pogląd Prezesa UOKiK w sprawie możliwości zastosowania przez MPEC wspomnianego § 8 ust. 4 umów sprzedaży ciepła, bezpośrednio nawiązującego do § 45 ust. 2, potwierdza sposób uregulowania przedmiotowej kwestii w aktualnie obowiązującym rozporządzeniu Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 30 lipca 2004 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie ciepłem (Dz.U. Nr 184 poz. 1902). W rozporządzeniu tym brak w

ogóle odpowiednika § 45 ust. 4 z rozporządzenia uprzednio obowiązującego, co oznacza, że moc zamówioną może ustalać wyłącznie odbiorca ciepła. W nowym rozporządzeniu znajduje się zaś odpowiednik przepisu zawartego w § 45 ust. 2 (jest to aktualnie § 44 ust. 2 i 4), co oznacza, że zapis § 8 ust. 4 umów stosowanych przez MPEC jest w pełni legalny i nie można rozpatrywać go pod kątem jego nieuczciwości. W tej sytuacji, gdy nie można stwierdzić zaistnienia jednej z przesłanek zastosowania przepisu art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, nie można tym samym stwierdzić stosowania przez MPEC zakazanej praktyki ograniczającej konkurencję.

Należy zauważyć, że w przypadku obu zakwestionowanych warunków umów, narzuconych przez MPEC, okoliczności faktyczne pozostały zasadniczo bezsporne, natomiast spór dotyczył bezpośrednio wykładni przepisów rozporządzeń wykonawczych do Prawa Energetycznego w postaci zapisów regulujących warunki stosowania stawki opłaty abonamentowej i możliwości „ukarania” odbiorców ciepła za przekroczenie mocy zamówionej.

MPEC podniósł w swoich wyjaśnieniach, że nastąpiło jego zdaniem przedawnienie, na zasadzie art. 93 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w stosunku do zarzutów postawionych przez organ antymonopolowy. Pogląd ten nie odpowiada prawdzie, albowiem sam MPEC przyznał, że dopiero od marca 2004 r. zrezygnował w umowach sprzedaży ciepła z uzależniania opłaty abonamentowej od liczby przyłączy (informacja taka znajduje się w piśmie MPEC do UOKiK z 30.04.2004). Wszystkie umowy na sprzedaż ciepła z 2003 r., przesłane przez MPEC do Prezesa UOKiK, zawierają zakwestionowany zapis § 4 ust. 1c, umożliwiający obliczenie opłaty abonamentowej przy wzięciu pod uwagę ilości przyłączy, a nie, jak być powinno, ilości urządzeń pomiarowych. Zważywszy, że przedawnienie na gruncie ustawy antymonopolowej następuje, jeżeli od końca roku w którym zaprzestano stosowania praktyk, upłynął rok, to w rozpatrywanym przypadku taki okres nie upłynął. W stosunku do umów zawartych w 2003 r. bieg terminu przedawnienia rozpoczynać się mógł od 1.01.2005 r., natomiast postępowanie antymonopolowe zostało wszczęte 13.12.2004 r.

Kara pieniężna nałożona na MPEC wynosi 23133 zł i nałożona została w oparciu o art. 101 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Art. 101 ust. 1 pkt 1 mówi, że Prezes UOKiK może nałożyć w drodze decyzji na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości do 10 % przychodu osiągniętego przez danego przedsiębiorcę w roku rozliczeniowym, poprzedzającym rok nałożenia kary.

Prezes UOKiK decydując się na nałożenie niniejszą decyzją kary pieniężnej wziął przede wszystkim pod uwagę, skierowany przeciwko wszystkim uczestnikom rynku, charakter zachowań MPEC, na rynku

właściwym. Jego działanie w postaci pobierania, w wyniku narzucenia nieuczciwych warunków sprzedaży energii cieplnej, zawyżonych opłat abonamentowych znalazło bezpośredni skutek w postaci korzyści finansowych dostawcy energii. Ustalając karę organ antymonopolowy miał na uwadze eksploatacyjny charakter praktyki stosowanej przez MPEC, ale jednocześnie uwzględnił stosunkowo niewielką kwotę przysporzenia, jakie MPEC uzyskał oraz fakt dokonania zwrotu niesłusznie pobranych kwot. Jednocześnie Prezes UOKiK miał na uwadze, że MPEC nie zrewidował swojego stanowiska odnośnie sposobu ustalania opłat abonamentowych, pomimo, że praktycznie zaprzestał stosowania zakazanej praktyki. Kara orzeczona przez Prezesa UOKiK ma więc zarówno charakter represyjny, jak i dyscyplinujący. Została ona ustalona w stosunkowo niewielkiej wysokości (...% przychodu MPEC), zważywszy na wysokość przychodu MPEC w 2004 r. (przychód MPEC za 2004 r. równy ... tajemnica przedsiębiorstwa zł).

Karę należy wpłacić w ciągu 14 dni od daty uprawomocnienia się decyzji do Narodowego Banku Polskiego, Oddział Okręgowy w Warszawie, na rachunek : 51101010100078782231000000 .

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Lublinie.

Otrzymują:

Miejskie Przedsiębiorstwo
Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.
w Ł.

Prokurator Okręgowy w Ł.

decyzja podpisana z up. Prezesa UOKiK przez P. Ewę Wiszniowską Dyrektora Delegatury UOKiK w Lublinie

